

7. Hudders L. Is Having a Taste of Luxury a Good Idea? How Use vs. Ownership of Luxury Products Affects Satisfaction with Life / L. Hudders, M. Pandelaere // *Applied Research in Quality of Life*. – 2015. – №10. – P. 253–262.

8. Husic M. Luxury Consumption Factors / M. Husic, M. Cicic // *Journal of Fashion Marketing and Management*. – 2009. – №13(2). – P. 231- 245.

Ніконова Д. О., аспірант
Східноукраїнський національний університет ім. В. Даля
м. Сєвєродонецьк

ВНУТРІШНЯ МІГРАЦІЯ ЯК ЗАСІБ РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОРЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБЛАСТЕЙ

Починаючи з 2014 році в Україні спостерігається високий рівень внутрішніх мігрантів. Було окуповано близько 8% території країни, на якій проживало понад 5,8 мільйона людей. До 2014 року на території Луганської та Донецької областей проживало понад 3,8 мільйона людей [1, с. 114]. Не менше половини з них були змушені покинути місце свого постійного проживання і переміститися на не окуповану територію України, а також в Російську Федерацію. Вимушено переміщені особи (ВПО) гостро потребують у працевлаштуванні і матеріальній допомозі. Допомога держави по працевлаштуванню ВПО починається з взяття їх на облік у державному центрі зайнятості за місцем їх переселення. Через центри зайнятості здійснюється пропозиція робочих місць (у разі наявності) для ВПО.

Актуальною проблемою є відсутність реєстрації місця проживання (прописки) у переселенців на не окупованій території України. У Державній службі зайнятості переселенці безкоштовно можуть отримати соціальні послуги, пов'язані з працевлаштуванням: допомогу в пошуку роботи, консультацію та інформаційну допомогу. При цьому не потрібно пред'являти жодних документів. Крім того, Державна служба зайнятості:

- Проводить інформаційні семінари в місцях тимчасового поселення людей;
- Надає можливість відвідувати семінари по здобуттю навичок пошуку роботи, складання резюме, підготовки до співбесіди з роботодавцем.
- Надає правові консультації у сфері зайнятості.

Переселенці також можуть дізнатися про наявність робочих місць з конкретної спеціальності у різних регіонах України. Актуальна база вакансій по всій Україні з пропонованим рівнем заробітної плати розміщена на веб-сайті Державної служби зайнятості, а також на урядовому сайті для переселенців. Виходячи з цієї інформації, ВПО можуть підбирати для себе найбільш зручний варіант переселення.

Урядом України була спрощена процедура отримання статусу безробітного для ВПО. Так, переселенці звільнені від зобов'язання надавати довідку про заробітну плату та сплату страхових внесків, довідку про припинення ведення особистого селянського господарства та від обов'язку відвідувати центр зайнятості не рідше одного разу на місяць. Переміщені особи можуть звертатися до будь-якого центру зайнятості незалежно від реєстрації місця проживання чи перебування. Статус безробітного дозволяє отримувати допомогу по безробіттю.

Кабінет Міністрів України підготував дорожню карту «Як знайти роботу

внутрішньо переміщеним особам» [2], в якій зібрана актуальна інформація для ВПО з питань працевлаштування, в тому числі позначені можливі ризики (наприклад, описані відомі випадки шахрайства).

Незважаючи на прикладені урядом зусилля, багато ВПО залишаються незадоволеними рівнем державної підтримки. Кожен третій переселенець стикався з дискримінацією при працевлаштуванні, оренду житла або інших побутових ситуаціях. Серед типових причин відмови у працевлаштуванні від підприємців, з якими стикалися вимушені переселенці: відсутність вільних робочих місць, небажання брати людину з окупованої території, невідповідність критеріям посади, відсутність досвіду роботи. Лише 38% [3, с.56] опитаних підприємців з Луганської та Донецької областей повідомили, що вони приймали на роботу ВПО.

Складність працевлаштування переселенців з Луганської та Донецької областей частково пояснюється їх професійною специфікацією [4, с. 36]. Найбільш вразливими до безробіття стали працівники вугільної промисловості і металургії, працевлаштування яких обмежене відсутністю відповідного попиту на їх фах в інших регіонах України [5, с. 102]. Для таких переселенців актуальним є питання професійного перенавчання на популярні і широко поширені професії.

Орієнтація соціально-економічного розвитку України викликає необхідність опрацювання концептуальних питань активної політики зайнятості працездатного населення, а також підходів до проблеми розміщення продуктивних сил. Акцент державних заходів впливу на механічний рух населення в галузевому і територіальному аспекті повинен бути спрямований на залучення ринкових механізмів розширення сфери докладання праці з урахуванням забезпечення умов для вільного переміщення трудових ресурсів.

Отже, саме вимушена внутрішня міграція може стати засобом трудоресурсного забезпечення областей, в яких сконцентрована велика кількість ВПО. Регулювання внутрішньої міграції населення буде сприяти максимальному використанню трудових ресурсів завдяки корегування процесів міграції з трудонадлишкових у трудонедостатні регіони.

Література

1. Україна в цифрах 2014 / За ред. І.М.Жук // Статистичний збірник. – 2015. – 239 с.
2. Дорожня карта «Як знайти роботу внутрішньо переміщеним особам» [Електронний ресурс] // Кабінет Міністрів України. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: <http://zn-rada.gov.ua/TEMS21/TEMS3/dk.pdf>.
3. Садова У.Я. Реєміграція як механізм соціальної політики у справах внутрішньо переміщених осіб в Україні / У.Я. Садова, Р.Р. Рісна // Регіональна економіка. - 2015. – №2. – С. 55 – 64.
4. Варецька О. Соціально-економічне підґрунтя трудової міграції населення України / О. Варецька // Україна: аспекти праці. -2005. - № 5. - С. 34 – 39.
5. Пудов К.О. Визначення індикаторів змін місткості регіонального ринку праці / К.О. Пудов // Економіка та держава. - 2011.- № 11.- С. 102 – 104.